

disse lækre Sager. Selv om de giftige Stofskifteprodukter, som udvikles under den kunstige Behandling og den kunstige Føding, ikke virker dødeligt paa Mennesker, er de dog egnede til at nedsætte Livskraften og derved virke til at formindske Sundheden og forkorte Livet. Han tilføjer, at man kan altid være sikker paa et saadant Resultat, naar man foretager sig saadant noget, fordi Naturen straffer enhver Overtrædelse af dens Love. I 1909 fandtes der her i Landet 12 Millioner Høns og Kyllinger. Hver af disse Skabninger har en Evne til at føle og lide, men Tusinder og atter Tusinder af disse Skabninger behandles paa den Maade, jeg her har beskrevet. Det ønsker vi gennem dette Lovforslag at faa sat en Stopper for.

I §§ 7 og 8 gives Hovedregler for Transport af Husdyr paa Jernbane, Skibe eller Vogn, og det forekommer mig, at det er rimelige Bestemmelser, som ganske sikkert ikke under deres Udførelse vil volde nogen videre praktisk Vanskelighed. Det bestemmes i § 7, at Dyr, der ved Sygdom, Benbrud eller betydelig Halthed o. s. v. er ude af Stand til at gaa eller har Vanskelighed ved at gaa, ikke maa drives eller trækkes, men skal beforders paa anden Maade. Endvidere findes der i § 8 Bestemmelser vedrørende Dyrs Transport paa Jernbane, Vogn eller Skib. Dyrene skal anbringes saaledes, at de ikke kan saare hinanden, og at de ikke er udsatte for vedholdende Kulde, Træk eller Regn; der skal gives dem tilstrækkelig Føde, og Transport af syge eller beskadigede Dyr maa kun finde Sted, nar der foreligger Dyr lægeattest for, at det er forsvarligt at transportere dem. Ligeledes findes der Bestemmelser om Forsendelse af levende Fjerkræ og om Transport af levende Fisk. Bl. a. søger man ogsaa i disse Bestemmelser at komme bort fra den grimme Skik, som vi alle kender, at transportere Kalve og Lam med sammensnørede Ben, ofte eller til Tider i alt Fald saaledes, at Hovedet maaske hænger ud over Bagsmækken paa Vognen. Med Hensyn til Transporten paa Jernbane skal jeg minde om en Kreaturtransport i Fjor fra Hillerød til København, som var meget omtalt. Denne Transport var 12 Timer under Vejs fra Hillerød og hertil, og ved Ankomsten hertil Byen var en Ko død og en laa døende i næsten een blodig Masse og med knuste Ribben. Denne Transport blev beskrevet i de københavnske Blade og blev selvfølgelig betegnet som aldeles utilbørlig, og man gjorde med Rette opmærksom paa, at Statsbanerne burde drage mere Omsorg for Dyrene,

naar de paatager sig at transportere dem. Den Bestemmelse, som jeg nævnedes, om, at Transporten af syge og tilskadekomne Dyr ikke maa ske uden Dyr lægeattest, er ogsaa efter min Formening paatrængende nødvendig. Jeg skal nævne et Tilfælde fra Odense, som vil illustrere dette. Den 24. Februar i Aar om Eftermiddagen Kl. 4 indbragtes der til Eksportslagteriet i Odense en syg Ko i en grufuld Forfatning. Koen var ude af Stand til at rejse sig; den blev selvfølgelig straks slaaet ned, og det viste sig ved Slagningen, at den var gennemsyg, hvorefter Kødet blev afleveret til Destruktion. Denne Ko var samme Dags Morgen læsset paa en Vogn ved Skrillinge Gaard ved Middelfart og kørt til Kavslunde Station og læsset paa en Jernbanevogn, skønt den burde være slagtet paa Stedet. Overdyrlægen i Odense stemplede med Rette denne Adfærd som et raat og oprørende Dyrplageri og meldte Sagen til Odense Politi. Der maa den jo nu være afgjort, men man har ikke hørt til Sagen siden, og jeg er derfor ikke i Stand til at sige, om Dommeren har dømt vedkommende til den Straf, jeg synes, han har fortjent. Det er maaske vanskeligt at ramme et saadant Forhold som Følge af de mangelfulde Bestemmelser vedrørende Dyrplageri, som jeg allerede tidligere har gjort opmærksom paa. Men jeg synes, der er Grund til at spørge, hvorledes Statsbanerne kan modtage et Kreatur til Transport i den Tilstand. Maa jeg oplyse for det høje Ting, at Overdyrlægen ved Eksportslagteriet tilskrev mig følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse: „For længere Tid siden kom her til Andelsslagteriet et Svin fra en Gaard i Nærheden af Assens. Svinet laa i en Tremmekasse med begge Baglemmerne strakte ud til Siderne som en Sælhund. Efter Slagningen fandtes Brud i Bækkenpartiet. Nu og da kommer her Kvæg med Brud af Lemmer læsede paa en Arbejdsvogn og ofte transporterede 1—2 Mil hertil i Stedet for at slagte dem paa Stedet og saa føre Kødet frem til Undersøgelse.“ Saaledes behandler man Dyr i adskillige Tilfælde, og det er ogsaa saaledes, at der ofte om Sommeren i Jernbanevognene findes Svin liggende døde af Varme og Tørst. Derfor har vi i § 8 ogsaa indsat en Bestemmelse om, at der altid i Sommermaanederne skal være et Trug fyldt med Vand i den paa-gældende Vogn.

Fremdeles indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om Sikring mod Brandfare i